

(Stedsnavn) den 07.02.2007

Fra: (Klagers navn og adresse)

Til: Helsetilsynet i Oslo og Akershus
Pb 8111 Dep
0032 Oslo

*Ad. Klage på Kjell Hagen, spesialist klinisk psykologi
Professor Dahls gt 18A, 0353 Oslo, ifm sakkyndigoppdrag
i sak nr05-057291ASI-BORG/0, Borgarting lagmannsrett, med
hovedvekt på sakkyndig rapport datert 02.03.06*

Det vises til oversendelsesbrev fra Helsetilsynet av 29.01.07 med kopi av brev fra Kjell Hagen til Helsetilsynet av 14.12.06. Oversendelsesbrevet ble mottatt 31.01.07. Det er gitt tre ukers frist for uttalelse fra klager.

I sitt brev avviser Kjell Hagen klagens form og innhold totalt, og ser bort fra alle påvisningene av metodefeil, fakta- og vurderingsfeil psykolog Kjell Hagen har begått og som kan identifiseres gjennom påvisninger av form og innhold i sakkyndig rapport av 02.03.06. Klager registrerer at Kjell Hagen ikke kommenterer noen av de påvisninger klager har anført i klagen på sidene 11-37, og i særlig grad under den kritiske gjennomgangen på klagens side 17-31.

Slik klagen er bygd opp og de ulike temaene er presentert kan det vanskelig misforståes hva som er bakgrunnsinformasjon om sakkyndigrollen på mer generelt grunnlag, og hva som er konkrete påvisninger av Kjell Hagens faglig-metodiske og etiske svikt. Hvis ikke Kjell Hagen er i stand til å oppfatte denne forskjell, viser han at han ikke er skikket til å utføre oppdrag med sensitive spørsmål om forholdet mellom foreldre og barn. Spesielt ikke hvor det er påstander om overgrep som kan få avgjørende betydning

Helsetilsynet oppfordres til å kreve at Kjell Hagen kommenterer de eksplisitte forholdene som er omtalt i klagen, og at han i tillegg redegjør for sin utredningskompetanse, herunder kurser og opplæring, hvilke veiledere han har hatt og hvilke teoriretninger han forholder seg til i spørsmål om påstander om seksuelle overgrep mot barn, samværs sabotasje og foreldrefiendtliggjøring, samt sitt syn på kjønnsroller. Klagen inneholder nok av konkrete eksempler til at det ikke bør være mulig å avvise klagen som basert på en kampanje for uthenging og trakassering av sakkyndige, slik Kjell Hagen velger å manøvrere seg bort fra sitt ansvar.

At innklagede psykolog Kjell Hagen angivelig ikke har fått anmerkninger fra kontrollorgan tidligere er intet argument for hans skikkethet. Og skulle det forhold at flere justismordofre har fått hjelp fra privatetterforsker Tore Sandberg og pensjonert lagdommer Trygve Lange-Nielsen tilsi at påvisninger av feil er uberettigede fordi de rammede har søkt hjelp og støtte? Klager er kjent med at flere personer, vesentlig foreldre i barnefordelingssaker, har fått sine liv helt eller delvis ødelagt etter Kjell Hagens herjinger.

De klientene Kjell Hagen har ødelagt er ikke i stand til å produsere klager av større og mindre omfang helt på egen hånd. Den situasjon Kjell Hagen har forårsaket er uutholdelig for klager og hans familie. At klager har fått hjelp til å samle trådene er intet argument for å avvise klagen som motivert av andre foreninger eller krefter. Klager var så slått ut da rettssaken skulle opp til doms at han knapt visste hvor han var. Slike forhold forsøker Kjell Hagen å dekke over ved å henvise til forliket. Klager var i sjokk, noe en oppegående psykolog burde være i stand til å ta inn over seg.

Kjell Hagen må forklare seg om alle tidsfristene han har oversittet. At Kjell Hagen støttet klager i saken for tingretten er usant. Kjell Hagen forsøkte uredelig å fremstille det som om det var forliksforhandlinger om klagers samværsrett på gang pr nyttår 2004/05, mens det i realiteten var Kjell Hagen som ikke hadde evnet å ferdigstille sin rapport. Av vedlegg 9 til klagen, brev fra Kjell Hagen av 06.01.05 fremgår det (s2) at den sakkyndige fremstiller det som om klager var ”fornøyd” med en fremforhandlet samværsordning, ”og vil frafalle kravet om endring av fast bosted hvis han oppnår en bindende avtale som sikrer normal samværsutøvelse.”

Denne fremstillingen er ikke bare uriktig, den er usann. Hvis Kjell Hagen virkelig oppfattet situasjonen slik, er han i beste fall en dårlig lytter. I verste fall er han bevisst uredelig for å berede grunnen for egen rolle og maktposisjon i forlengelsen av saken. Ikke usannsynlig har Kjell Hagen fornemmet at dommer Halvard Hauge i Oslo tingrett så mer nyansert på saken, og at det derfor var lønnsomt for Kjell Hagen å sitte på gjerdet for å bedre sine muligheter for å bli gjenoppnevnt i en eventuell ankesak. Ettersom Kjell Hagen ikke helt usannsynlig har vært forutinntatt og i favør av mor, så han kan hende muligheten til å komme tilbake i ankesaken med andre dommere.

I klagen har klager påpekt hvordan Kjell Hagen konsekvent unnlater å vurdere klagers kandidatur som hovedomsorgsforelder – helt påviselig tendensiøst. Hvorfor kom det ikke opp overgrepsspåstander i saken når den stod for tingretten? Er Kjell Hagen oppegående nok til å være sakkyndig i barnefordelingssaker når han ikke forstår dynamikken som fører til overgrepsspåstander? Det er ikke klagers bevisbyrde å skulle dokumentere sin uskyld, men det bør nevnes at politiet gjennomførte grundige undersøkelser som konkluderte med henleggelse etter koden: ”*intet straffbart forhold bevist*”, jf vedlegg 18 til klagen.

Klager er kjent med at det er flere foreldre som har kommet med innvendinger og habilitetsinnsigelser mot Kjell Hagen i enkeltsaker. Men klager har ikke oversikt over forekomsten av klagesaker. Klager har levert en omfattende klage som burde gjøre det mulig for Helsetilsynet å ta fatt i flere faglige problemstillinger, i særlig grad metodeforutsetninger. Brudd på §§ 4 og 15 er underbygd tydelig nok, noe Kjell Hagen ikke kan unngå å registrere. Det er ikke vanskelig å se hva som er grunnlaget for klagen. Det er referert gjennomgående til det dokumenterbare, jf selve klagen og henvisninger til en mengde vedlegg, alle dokumenter som var tilgjengelige for Kjell Hagen under sakens gang.

Brevet av 14.12.06 fra Kjell Hagen oppfordrer Helsetilsynet til å ta i betraktning en rekke forhold som ikke vedkommer klagesaken. Kjell Hagen gikk på usaklig vis god for meget tvilsomme overgrepspåstander og ødela dermed rettssaken. Rettens likegyldighet om sannhetsgehalten av påstandene er i denne sammenheng irrelevant. Konsekvensene i ettertid er meget alvorlige. Kjell Hagens måte å fraskrive seg ansvar er å forsøke å henlede oppmerksomheten på utenforliggende forhold som ikke fanger opp hans egen faglige svikt. Kjell Hagen tar ingen som helst selvkritikk.

Klager anfører Kjell Hagens diagnostiserende språk og holdninger med uttrykksmåten ”asosial pedofil psykopat”. Kjell Hagens kommentar til diagnosespørsmålet er nok en avledningsmanøver. Hvorfor svarer han ikke på alle konkrete påvisninger i klagen? Er det umulig for en psykolog å forstå hvordan det er å leve med rapportens fremstilling av person og historie; som overgriper overfor egne barn? Kjell Hagen opprettholder i brev av 14.12.06 konklusjon og premisser. Det må bety at han ikke evner å imøtegå påvisninger av metodesvikt, fakta- og vurderingsfeil, selvmotsigelser, tendensiøsitet mv. Dermed burde det være mulig for Helsetilsynet å se hvilket kompetansenivå Kjell Hagen befinner seg på.

Sakkyndigrapportens form og innhold må bli gjenstand for en faglig forsvarlig vurdering. Vurderingen av faglige forutsetninger må være det sentrale, også ift innklagedes rettssikkerhet. Det forteller sitt at innklagede ikke benytter muligheten til å imøtegå klagers konkrete anførsler, jf brev av 14.12.06, men heller spiller på lojalitet fra systemet.

På klagens s2 i innledningsdelen er det sitert en sekvens fra Kjell Hagens rapport hvor påstanden om at utsagn som understøttes gjensidig er troverdige er gjengitt i sin kontekst. I Kjell Hagens tilrettelegging av samtale hadde de impliserte rik anledning til å samordne sine fremstillinger. Helsetilsynet må ta stilling til om Kjell Hagens påstand er faglig forsvarlig - under enhver omstendighet. Er ”detaljrikdom” et kriterium på troverdighet – så mange år etter at de angivelige overgrepene har funnet sted? Hva med mulige feilkildenivåer i forhold til kognitive størrelser og fenomener som hukommelse, erindringsforskyvning og påvirkning. Er dette kunnskaper kliniske spesialister ikke trenger for å kunne forholde seg til troverdighet og overgrepspåstander? Hvilken ”overgrepslære” forholder Kjell Hagen seg til mange år etter at de fleste land i den siviliserte verden har tatt kraftig faglig-metodisk oppgjør med forestillinger om at ”barn aldri lyver om overgrep”?

Klager gjentar avslutningsvis sin oppfordring til Helsetilsynet om å underkaste klagesaksbehandlingen en grundighet som tar høyde for alle påvisningene av metodefeil klager har anført, og samtidig konsekvensene av at overgrepspåstandene gies legitimitet – for klager og hans familie

(Stedsnavn) den 07.02.07

Med hilsen

(Klagers navn)